

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 46. Protestantium Deputati Securitatis promissæ diploma sibi tradi
postulantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæc. XVI.
A.C.1552.

qua auctoritate, potentia, jure, vel statuto, privilegio, legum, vel Canonum, aut quorumcunque Conciliorum, præsertim Constantiensis, & Senensis, quacunque forma verborum expressa in aliquod bujus fidei publicæ, & plenissimæ assècurationis, ac publicæ, & liberæ audientia ipsi per Sanctam Synodum concessæ præjudicium quovis modo usuram, aut quemquam uti permissuram, quibus in hac parte pro hac vice derogat: quod si Sancta Synodus, aut aliquis ex ea, vel suis, cujuscunque conditionis, vel status, aut præeminentiæ existens præscriptæ assècurationis & Salvi-Conductus formam, & modum in quocunque puncto, vel clam violaverit, quod tamen avertere dignetur Omnipotens, & sufficiens emendatio mox non fuerit subsequuta, & ipsorum arbitrio merito approbanda, & laudanda, valeant ipsam Synodum habere, perinde ac si incidisset in omnes pænas, quas jure divino, aut humano, aut consuetudine bujusmodi Salvorum Conductuum violatores incurvere possunt absque omni excusatione, & quavis in hac parte contradictione.

§. XLVI.

Protestantium Deputati securitatis promissæ diploma sibi tradi postulant.

Ab.

Absoluta hac Sessione Protestantes no-
 væ cautionis literas sibi quantocius
 tradi sperabant: verum spe sua delusi,
 cum nihil exhiberetur, tertio post die
 Saxonici Electoris Oratores unacum
 suis sociis Franciscum Toletanum ac-
 cedunt, de hac tergiversatione questu-
 ri; hanc enim moram trahi ajebant,
 ut Synodi forte interruptæ culpa in
 eos reiici posset. Toletanus eos per-
 benigne excepit: ast re infecta dimisit,
 unde cum alterum jam triduum exiisset,
 Argentinensium Deputatus reliquorum
 hortatu animatus Guilielmum Picta-
 vium convenit, ac longiorem moram
 interponi questus Protestantium Theo-
 logos minime venturos declarat, nisi
 prius ipsorum Magistratui de cautione
 satisfaceret. Ad hæc Pictavius sese ex-
 culans respondit, id sine sua culpa fie-
 ri, multumque mirari, quod Toleta-
 nus, cum Cæsareorum Legatorum pri-
 mus esset, tamdiu cunctaretur, hinc
 se itarum ad illum, nec dubitare in-
 quiebat. quin res protinus ad exitum
 deduceretur. Actum hoc fuit die tri-
 gesima Januarii, ac aliquot post horis
 Deputati una omnes ad Toletani ædes
 venire jubentur: comparent ergo illi
 quantocius, atque ibidem Pictavium,
 qui antea accesserat, conveniunt. Præ-
 primis Toletanus interpositam excusat
 mo-

Sæc. XVI.

A.C. 1552.

Sleid. comm.

l. 23. p. 851.

Thuan. l. 9.

Sæcul. XVI
A.C. 1552.

moram, ac ipsorum dein studium, nec non propensam Cæsaris voluntatem commendans eos hortatur, ut, quamprimum poterunt, suos Theologos adesse juberent, eoquod securitatis literæ ad eorum sententiam legitime essent confectæ, quarum exemplar Synodicorum Scribarum chirographo munitum singulis tradebat.

§. XLVII.

Protestantes de violata fide perperam questi.

Accepto literarum exemplo Deputati abeunt: cum vero illud attentius perlegerent, ea, quæ prius emendari petebant, haud esse immutata, eodemque articulos, quibus oblectabantur, adhucdum insertos fuisse deprehendunt, quapropter ad Cæsaris Legatos redeunt, promissam fidem fuisse violatam querentes: quinimo Saxones vehementius instabant, ut ipsis, quid Synodi Patres ad ipsorum postulata respondissent, significaretur. Hos præceteris Pictavius intercept, eoquod Vir Ecclesiasticus, rerumque apprime gnarus, hanc controversiam eo facilius dirimere posset, is igitur suorum Sociorum nomine hæc respondit: „æquo animo hæc tolerate, brevi enim veltris „petitis plene satisfiet: quod autem ve- „stris

„ftris Theologis decidendi facultatem Sæcul. XVI.
 „concedi postuletis, id sane nimis præ- A.C. 1552.
 „mature a vobis fieri videtur; multa e-
 „nim forte per occasionem tribui pote-
 „runt, quæ nunc quidem denegantur.
 „Porro in eo, quod sacram Scripturam
 „velitis solam esse judicem omnis con-
 „troversię, nemo quidem repugnat,
 „sed cum de Scripturæ interpretatione
 „lis oriatur, cui potius credendum est
 „quam Concilio? Scriptura est res ina-
 „nimis, atque muta, sicut etiam sunt
 „reliquæ leges politicæ: judicis autem
 „accomodanda ei vox, ut recte perci-
 „piatur: ea sane Concilii est vox, & hic mos
 „inde ab Apostolorum ætate semper ob-
 „servatus, rebus dubiis exortis: ceterum
 „quod domi vestra velitis tractare sacra,
 „non quidem vobis palam conceditur,
 „sed tamen etiam non prohibetur, ne vero
 „quid in vestram religionem, atque
 „doctrinam protervius fiat, non est,
 „quod vereamini, & severe prohibitum
 „est: nam & Cæsar ita vult, & Patres
 „etiam verborum immodestiam omnem
 „execrantur: cumque pacis caussa con-
 „veniatur, nulli erit sua impunita pro-
 „tervia, & intemperantia.

Postea Pictavius ceteros omnes,
 quibus Protestantes insistebant, articu-
 los percurrens, hæc addidit: „rogovos
 „ne decreta jam facta novo examini

Y 2

„subi-

Sæcul. XVI. „subiici contendatis , nec velitis hanc
A. C. 1552. „maculam inurere tot Viris longe
 „præstantissimis æque , ac doctissimis,
 „qui cunctos articulos summa solertia,
 „ac integritate discusserrunt: sufficiat vo-
 „bis , quod fidem nostram interpona-
 „mus , ac spondeamus , vestros Theo-
 „logos de rebus omnibus , quascunque
 „proponere voluerint , audiendos esse:
 „ceterum circa hoc , quod Papam ce-
 „teris parem esse , ac iusjurandum E-
 „piscopis remitti petatis , cum ea res
 „unice ad ipsum pertineat , nihil eo
 „haud prius consulto a Patribus decer-
 „ni potest : porro cum Wirtembergensium
 „Oratorum postulata ejusdem pro-
 „pe conditionis sint , hinc eadem quo-
 „que Patrum sententia est. His denique
 „Pictavius subjunxit : „obsecro vos ,
 „ne ob causas adeo leves impediri pa-
 „tiamini , atque tolli tam optatam rei
 „Sanctissimæ gerendæ occasionem , cu-
 „jus haud dubie fructum sunt omnes per-
 „cepturæ provinciæ , sed detis operam ,
 „& vestris omnino persuadeatis , ut
 „Theologi quamprimum veniant , cum
 „non possint majus in hoc tempore be-
 „neficium ipsi reipublicæ præstare.

Denique multo sermone ultro , ci-
 troque habito , cum Cæsaris Legati po-
 tissimum urgerent , injustitiam sapere ,
 quod inter duas litigantes una dunta-
 xat

anc
nge
his,
cia,
vo-
na-
eo-
que
lle:
ce-
E-
res
eo
er-
en-
ro-
uo-
eni-
os,
pa-
rei
cu-
per-
am,
ut
um
be-
ci-
po-
re,
ta-
xat

at pars de re controversa judicem age-
re contendat: tandem colloquium dis-
solvebatur, Protestantium Deputatis
palam declarantibus, quod publicæ fi-
dei diploma non alia lege suscipere ve-
lint, nisi ut illud ad Magistratum quis-
que suum transmittant, idque se nulla
mora facturos ajebant, nec etiam
ullatenus huic se defuturos negotio
spondebant, præcipue, cum de suorum
Theologorum adventu minime despera-
rent. Nec verbis defuit operis con-
stantia; quippe Saxonix Oratores quan-
tocius securitatis datæ cautionem mit-
tebant ad Electorem, ejusque Theolo-
gos, quos tum Augustam pervenisse
existimabant: Wirtembergenses vero
datæ fidei tabulas ipsimet deferebant,
domum profecti die prima Februarii,
annuente ipsorum Principe, qui non
multo post horum loco alios submitte-
bat Oratores. Insuper Saxonici Ele-
ctoris Theologi, quos inter præcipuus
erat Melancton, jamjam Norimbergam
venerant, ibidem expectare jussi,
donec promissæ securitatis tabulæ eis-
dem Tridento mitterentur. Verum vix
eo venerunt, cum ulterius etiam si præ-
fatæ cautionis literas accepissent, pro-
gredi prohiberentur, usquedum certio-
res fierent de prospero successu futuri

Sæcul. XVI.

A.C. 1552.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552

colloquii cum Cæsare, ad quem Elector eorum Dominus iturus dicebatur.

Interea Synodi Patres suas prosequabantur Congregationes, in quibus quæstiones in prioribus eorum Conventibus nondum discussæ examinabantur: Verum hæc illorum studia haud diu perdurasse videntur; cum enim Franciscus Vargas circa Mensis Januarii exitum Tridento Oenipontum abiret, toto illo tempore aliquamdiu nempe usque ad vigesimam primam Februarii diem, qua hic Minister rediit, a pertractandis Synodi negotiis vix non cessatum est: cum vero Franciscus fuisset reversus Cæsaremque de præsentis Synodi statu certiores reddidisset, nulla mora Ministri quæstionum examina rursus suscipi petebant, suadentes, ut præprijis articuli Sacramentum Matrimonii concernentes agitentur, non tam Antistitum, ac Theologorum ingenia rursus exercendi, quam Synodum nullatenus esse interruptam vulgo persuadendi causa. Equidem huic Cæsareorum Oratorum consilio nonnihil oblectabatur Papæ Legatus, causatus, quod usque ad proximam Sessionem pro discutendis Matrimonii quæstionibus haud sufficiens decurreret temporis spatium, unde potius rupta omni mora controversias Sacramentum Ordinis tangentes

tes esse dirimendas contendebat. Cum Sæc. XVI.
 autem Caroli V. Oratores probe per- A.C. 1552.
 spicerent, quod Legatus Universalem
 Pontificis Monarchiam stabilire inten-
 deret (*) hinc totis viribus obsistebant,

Y 4 ne

(*) Hæc omnia Continuator ex sæcunda
 ingenii sui officina deprompsit, simul tamen
 animum livore in summos Pontifices exun-
 dantem manifeste prodidit; quis enim sanæ
 mentis homo absque cachinis insulsam ejusdem
 animadversionem de Universali Pontificis Mo-
 narchia perlegere poterit? num ergo primum
 Anno 1552. & quidem per Synodica decreta
 circa Sacramentum Ordinis summi Pontificis
 Primatus (non modo dignitatis, sed etiam ju-
 risdictionis) seu universalis Monarchia Ec-
 clesiastica stabiliri cæperat! ea si non jam ab
 ipso Christo Domino ad hanc usque diem fuisset
 stabilita, num eo tempore, quo non modo
 hæretici, sed etiam nonnulli Principes, ac
 Reges illam impugnabant, ac contra hanc Sy-
 nodum suas, ut vocant, Protestationes in-
 terponebant, nunc inquam, Papa sperare po-
 tuisset, eam per ejusmodi Synodi decreta
 primum stabilitum iri? Cur ergo Caroli V.
 Oratores contra Decreta de Sacramento Or-
 dinis non reclamarunt, quando postmodum ea
 re ipsa in Sess. XXIII. fuere promulgata, cur
 causati non sunt, universalem Pontificis Mo-
 nar-

Sæcul. XVI. A.C. 1552. ne quæstiones de Matrimonio ante Protestantium adventum præponerentur: Porro hisce altercationibus utrinque ferventibus nullus ex hisce articulis discutiebatur, atque hæc ipsa socordia haud parum ad sinistros rerum successus conferebat; imo non deerant, qui Papæ Ministros inculpabant, perinde ac si Synodi dissolutionem machinarentur: Præterea alii criminabantur, quod ipsemet Pontifex Concilium Mantuam transferre meditaretur.

§. XLVIII.

Varalli Pontificii Nuntii molimina in Gallis pro dirimenda Parmensi causa.

Verum eo tempore Julium Pontificem magis intentum tenebat sollicitudo, qua cum Galliarum Rege concordiam redintegrare satagebat, hancque in rem, ut supra meminimus, Varallum tanquam Sedis Apostolicæ Legatum decernebat. Hic idem aliquo abhinc tempore in Franciam delatus absque ul-

narchiam stabiliri? Nempe si Tridentina Synodus Basileensium more statuisset, Papam Synodo subici, certe a Continuatore nostro tanquam universalis, legitima, ac Sacrosancta deprædicaretur.